

Trouwen of samenwonen:

‘Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich hechten aan zijn vrouw, en die twee zullen één lichaam zijn.’

Dit mysterie is groot – en ik betrek het op Christus en de kerk. (Efeziërs 5:31 en 32, NBV)

Hieronder is een aantal argumenten voor *trouwen* enerzijds en voor *ongehuwd samenwonen* anderzijds opgesomd. Kijk eerst of je nog meer argumenten kent en bespreek ze daarna.

Trouwen

- ‘In de *eerste* plaats staan er in de mozaïsche wetgeving aanwijzingen dat seksueel verkeer alleen binnen het kader van het huwelijk kan plaatsvinden. Wanneer bleek dat een vrouw in de huwelijksnacht geen maagd meer was, moest zij gestenigd worden (Deut. 22,13vv). Seksuele gemeenschap van een man met een niet-ondertrouwd meisje kon hem noodzaken met haar te trouwen (Ex. 22,16v). In het Nieuwe Testament lezen we dat Maria als ondertrouwd vrouw met Jozef geen seksuele omgang had gehad (Luc. 1,34). Seksuele gemeenschap staat niet los van het huwelijk; wie zich seksueel niet kan onthouden, moet gaan trouwen (1 Kor. 6,12vv; 7,9).’
- ‘In de *tweede* plaats is het samenleven als man en vrouw in de bijbel altijd een zaak waarbij de gemeenschap betrokken wordt. Men neemt een vrouw, men trouwt een man, waarbij beloften en verplichtingen tegenover God en de mensen worden bevestigd vóór het tot seksuele eenwording komt. Het betalen van de bruidsschat en het overdragen van het meisje aan de jongen, gaan vooraf aan de voltrekking van het huwelijk in de coïtus. De dorpsgemeenschap was getuige bij het huwelijk van Boaz met Ruth (4,7vv). Het vormen van een nieuwe eenheid ligt ingebed in het leven van de gemeenschap, die daarom ook als getuige te hulp kan worden geroepen als beloften en verplichtingen niet worden nagekomen. Zo was de HERE getuige van het huwelijk van joodse mannen met de 'vrouwen van hun jeugd', toen ze die trouweloos in de steek lieten voor heidense meisjes (Mal. 2,14vv).’
- ‘Want in de *derde* plaats leert de bijbel ons dat het samenleven als man en vrouw een verbintenis is *voor heel het leven*. Daarom moeten we voor het huwelijk en tegen het samenwonen als levensvorm zijn. Wie vandaag gaat samenwonen, geeft geen belofte om aan de andere partij voor altijd verbonden te willen blijven. Hoeveel men ook van elkaar mag houden, beide partijen beloven niet dat zij aan elkander verbonden blijven tot de dood hen scheidt. Zoals men zonder trouwbrief het samenwonen begint, kan men het zonder scheidbrief ook weer beëindigen. Het is deze instelling die in strijd komt met wat de bijbel over het samenleven van man en vrouw zegt. Hoe kan samenwonen in het licht van Genesis 2 ooit het stempel van tijdelijkheid dragen, zodat men over een paar jaar weer uiteen kan gaan? Hoe kan samenwonen in overeenstemming gebracht worden met wat Paulus in Efeze 5 schrijft over het huwelijk als beeld van de blijvende band tussen Christus en zijn gemeente?’
- ‘De componenten van liefde en totale levensgemeenschap tussen man en vrouw vragen naar hun aard om een belofte van trouw voor heel het leven. [...] Gehuwden weten niet wat er allemaal in hun huwelijk kan gebeuren. Maar zij mogen steun vinden in de belofte die zij tegenover elkaar voor Gods aangezicht en in het midden van de gemeente hebben afgelegd. Zo'n woord is geen kwestie van twee mensen alleen, maar vraagt om de aanwezigheid van de overheid, van familie, vrienden en kennissen, en zeker ook van de gemeente van Christus.’

Samenwonen

- Trouwen is een belangrijke zaak. Niet voor niets is in de tien geboden een apart gebod tegen overspel (NBV) / echtbreuk (NBG) opgenomen (Ex. 20: 14). Jezus zelf veroordeelt echtscheiding uitdrukkelijk (Mat. 19: 3 t/m 9). Je moet dus wel heel zeker weten dat je de rest van je leven met die ene persoon verder wilt gaan, voordat je je aan die persoon bindt. Samenwonen is een goede voorbereiding op trouwen. Want als je voortdurend in elkaars nabijheid bent, kun je elkaar pas echt goed leren kennen. En dan pas kun je eventueel de belangrijke beslissing nemen om te trouwen.
- De keuze om te gaan samenleven is er een van twee personen die van elkaar houden. Dat gaat anderen eigenlijk niets aan. Jij kiest voor die ene jongen / dat ene meisje en niet voor zijn / haar familie. Het is prettig als de familie van de ander niets tegen jou heeft, maar je gaat niet met die familie samenwonen. Je neemt onafhankelijk van anderen *zelf* de beslissing. Je bent oud genoeg om *zelf* een verantwoorde beslissing te nemen.
- Door een samenlevingscontract te sluiten, kun je net als bij trouwen een stukje zekerheid inbouwen. Zo groot is het verschil tussen trouwen en samenwonen dus niet. Een samenlevingscontract is echter wel veel gemakkelijker te ontbinden dan een huwelijk. Mocht duurzaam samenleven niet mogelijk blijken te zijn, dan kun je zonder al te veel rompslomp uit elkaar gaan. En dat is belangrijk omdat uit elkaar gaan altijd pijn doet en dan moet je elke onnodige extra spanning proberen te vermijden.
- Wat “trouw” betreft: in deze tijd is de idee van “eeuwige trouw” achterhaald. Je moet elkaar dan ook niet iets (willen) beloven dat je waarschijnlijk toch niet waar kunt maken. Er kan zoveel gebeuren in een mensenleven, waarom zou je je definitief vastleggen? Misschien groei je wel compleet uit elkaar en wil je eigenlijk een punt achter je relatie zetten, maar intussen heb je dan wel beloofd elkaar trouw te blijven totdat de dood je scheidt.
- Kijk eens naar het aantal huwelijken dat stukloopt. Het gaat dan toch om mensen die elkaar trouw hebben beloofd! Blijkbaar stelt dat officiële jawoord helemaal niet zoveel voor. En gebroken huwelijken komen echt niet alleen bij ongelovigen voor. Ook onder mensen die zich christen noemen, gaan veel huwelijken kapot.
- Trouwen is ouderwets. Vroeger was dat een gewoonte, maar heel veel mensen gaan tegenwoordig samenwonen, dus waarom zou jij het niet doen? Bovendien, waar is een trouwerij eigenlijk goed voor? Zonder “boterbriefje” kun je ook prima samenleven. Veel verschil is er eigenlijk niet tussen trouwen en samenwonen.
- Trouwen is rondt duur. Je hebt bijv. net je studie afgerond. De studiefinanciering stelde echt niet veel voor. Je moest er een baantje bij nemen om te kunnen rondkomen. Sparen zat er dus niet in. Een beetje trouwerij kost al gauw een paar duizend euro. En wat is een trouwerij zonder een huwelijksreis? Kortom, samenwonen is gewoon veel goedkoper!
- Als het samenwonen goed bevalt, kun je altijd nog trouwen. Bijv. als er een kind op komst is, want dat kind is echt van je allebei. Je kunt dan als ouders laat zien dat je *definitief* besloten hebt om bij elkaar te blijven.

Bron: Dr. J. Douma: “De tien geboden”, 2^e verbeterde uitgave (1999), p. 347-349.